

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 185/2013 z dnia 5 marca 2013 r. przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych przydzielonych Hiszpanii na 2013 r. oraz na kolejne lata z powodu przełowienia w 2009 r. kwoty połowowej dla makreli 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 186/2013 z dnia 5 marca 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Salame Felino (ChOG)] 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 187/2013 z dnia 5 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnej etylen⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 188/2013 z dnia 5 marca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej mandipropamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 189/2013 z dnia 5 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 w odniesieniu do systemu znanego nadawcy⁽¹⁾ ... 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 190/2013 z dnia 5 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnej podchloryn sodu ⁽¹⁾	19
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 191/2013 z dnia 5 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 798/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010 oraz decyzję 2000/572/WE w odniesieniu do poświadczeń dobrostanu zwierząt we wzorach świadectw weterynaryjnych ⁽¹⁾	22
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 192/2013 z dnia 5 marca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	25

DECYZJE

2013/114/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiająca wytyczne dla państw członkowskich dotyczące obliczania energii odnawialnej z pomp ciepła w odniesieniu do różnych technologii pomp ciepła na podstawie art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1082) ⁽¹⁾	27
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 185/2013

z dnia 5 marca 2013 r.

przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych przydzielonych Hiszpanii na 2013 r. oraz na kolejne lata z powodu przełowienia w 2009 r. kwoty połowowej dla makreli

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 105 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwota połowowa dla makreli w obszarach ICES VIIIc, IX i X oraz wodach UE obszaru CECAF 34.1.1 została przydzielona Hiszpanii na 2009 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 43/2009⁽²⁾.
- (2) Kwota połowowa dla makreli na 2009 r. została zmniejszona wskutek wymiany pomiędzy Hiszpanią a Francją i Polską zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽³⁾.
- (3) Komisja wykryła niespójności w danych dostarczonych przez Hiszpanię dotyczących połowów makreli w 2009 r., porównując te dane zapisane i przedstawione na różnych etapach łańcucha wartości – od połowu po wprowadzenie do obrotu po raz pierwszy. Istnienie tych niespójności zostało następnie potwierdzone w drodze wielu audytów, wizyt kontrolnych i inspekcji przeprowadzonych w Hiszpanii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009.

- (4) Komisja podjęła konsultacje z Hiszpanią w sprawie zamierzonych odliczeń pismem z dnia 28 listopada 2011 r., na które Hiszpania odpowiedziała pismem z dnia 19 grudnia 2011 r.
- (5) Hiszpania przyznała, że w 2009 r. przekroczyła swoją kwotę połowową dla makreli o 65 429 ton.
- (6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 wspólna polityka rybacka zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która gwarantuje zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (7) Uwzględniając poziom przełowienia oraz konieczność wzięcia pod uwagę sytuacji społeczno-ekonomicznej zarówno w sektorze rybołówstwa, jak i powiązanim przemyśle przetwórczym państwa członkowskiego oraz w celu maksymalnego ograniczenia negatywnych skutków dla obydwu tych sektorów, należy odliczać przełowione ilości przez okres co najmniej 11 lat.
- (8) Zważywszy, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 165/2011⁽⁴⁾ przewiduje inne odliczenia od kwot połowowych dla makreli przydzielanych Hiszpanii do 2015 r., należy ustalić mniejsze odliczenia na okres pokrywających się lat, tzn. od 2013 r. do 2015 r.
- (9) Ponadto, w celu uniknięcia skutków społeczno-ekonomicznych zarówno dla sektora rybołówstwa, jak i powiązanego przemysłu przetwórczego, począwszy od 2016 r., odliczone w każdym roku ilości nie mogą przekroczyć 33 % rocznej kwoty połowowej dla makreli. Jeżeli ilości, które należy odliczyć, przekraczają 33 % rocznej kwoty połowowej dla makreli, niniejsze rozporządzenie należy zmienić w celu zmniejszenia rocznej ilości do odliczenia, jednocześnie odpowiednio wydłużając okres odliczania.
- (10) Hiszpania zwróciła się z wnioskiem o dokonanie części odliczenia ze swojej kwoty połowowej dla sardeli w tym

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 11.

samym obszarze i w tym samym okresie. Wspomniane stado makreli znajduje się obecnie w bezpiecznych granicach biologicznych. Stado sardeli w obszarze VIII jest eksploatowane na poziomie pozwalającym zagwarantować maksymalny podtrzymywalny połów w perspektywie długoterminowej, ale podlega ono licznym wahaniom liczebności i czasowe ograniczenie jego eksploatacji byłoby dla niego korzystne w perspektywie długoterminowej. Większość połowów stada makreli (blisko 90 % połowów) ma miejsce w obszarze ICES VIIIc w okresie od lutego do maja, a stado sardeli w obszarze VIII jest poławiane w tym samym obszarze (VIIIc) w okresie od kwietnia do czerwca. Makrela i sardela są gatunkami pelagicznymi, które żyją na średnich głębokościach. Można zatem dojść do wniosku, że oba stada żyją w tym samym obszarze geograficznym i dzielą ten sam ekosystem. W związku z tym oraz uwzględniając cele wspólnej polityki rybołówstwa uznaje się, że w tym konkretnym przypadku należy dokonać części koniecznych odliczeń z kwoty połowowej dla sardeli przydzielonej Hiszpanii w odniesieniu do tego samego obszaru i tego samego okresu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwoty połowowe dla makreli (*Scomber scombrus*) w obszarach ICES VIIIc, IX i X i wodach UE obszaru CECAF 34.1.1 oraz dla sardeli (*Engraulis encrasicolus*) w obszarze ICES VIII, które mogą zostać przydzielone Hiszpanii na lata 2013 do 2023, należy zmniejszyć zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

MAC8C 3411 ANE08 ⁽¹⁾	29 529	25 525	90 954	- 65 429	100	100	100	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	5 544	269
Stado	Początkowa kwota na 2009 r.	Dostosowana kwota na 2009 r.	Połowy stwierdzone w 2009 r.	Różnica pomiędzy kwotą a połowami (przełowienie)	Odliczenie w 2013 r.	Odliczenie w 2014 r.	Odliczenie w 2015 r.	Odliczenie w 2016 r.	Odliczenie w 2017 r.	Odliczenie w 2018 r.	Odliczenie w 2019 r.	Odliczenie w 2020 r.	Odliczenie w 2021 r.	Odliczenie w 2022 r.	Odliczenie w 2023 r.			

(¹) W odniesieniu do saidei rok oznacza sezon połowowy rozpoczynający się w tym roku.

(w tonach)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 186/2013

z dnia 5 marca 2013 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Salame Felino (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 3 lit. b).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾ wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Salame Felino” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.
- (2) Ze strony Belgii, Niemiec i Włochów wpłynęły do Komisji oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, uzasadnione na podstawie art. 7 ust. 3 lit. a), c) i d) tego rozporządzenia. Pismem z dnia 27 września 2011 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji.
- (3) Po odpowiednim okresie konsultacji Belgia i Niemcy osiągnęły porozumienie z Włochami. Porozumienie to zakłada zmianę charakterystyki jakościowej surowca poprzez wprowadzenie odniesienia do klasyfikacji wymienionej w tabeli określającej tusze, która znajduje się w załączniku V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽⁴⁾, usunięcie ograniczenia geograficznego obszaru rozbioru i pakowania, a także kilka drobnych zmian redakcyjnych.
- (4) W odpowiednim okresie konsultacji nie osiągnięto natomiast porozumienia pomiędzy Niemcami a Włochami.
- (5) Ponieważ w terminie sześciu miesięcy nie doszło do porozumienia między wszystkimi stronami, Komisja musi przyjąć decyzję.
- (6) Sprzeciw Niemiec dotyczył nierespektowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006⁽⁵⁾ w odniesieniu do pochodzenia surowców. Należy zauważyć, że wniosek dotyczący rejestracji nie zawiera żadnych ograniczeń geograficznych i że potwierdzają to zmiany

zapropozowane przez Włochy na podstawie porozumienia osiągniętego z Belgią i Niderlandami.

- (7) Sprzeciwiający się twierdził również, że nie jest spełniony warunek, zgodnie z którym „określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna może być przypisana temu pochodzeniu geograficznemu”. Włochy oparły swój wniosek o rejestrację „Salame Felino” jako oznaczenia geograficznego na renomie, jaką uzyskał; wskazują na to przedstawione we wniosku argumenty. Należy zauważyć, że sprzeciwiający się nie kontestuje tej renomy ani nie podaje żadnych argumentów, które podawałyby ją w wątpliwość. Spełnione są zatem warunki określone w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006.
- (8) Trzecia przyczyna sprzeciwu Niemiec, a mianowicie fakt, że zaproponowana we wniosku nazwa jest nazwą rodzajową, nie został poparty żadnym uzasadnieniem i tym samym nie wykazano charakteru rodzajowego nazwy.
- (9) W belgijskim oświadczeniu o sprzeciwie oraz we wnioskach z odpowiednich konsultacji przywołano art. 7 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Zgodnie z tym artykułem za dopuszczalne uznaje się sprzeciw „[...] [w których wykazano], że rejestracja proponowanej nazwy zagroziłaby [...] istnieniu produktów, które były zgodne z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających publikację, o której mowa w art. 6 ust. 2”. Ustanowienie okresu przejściowego trwającego nie dłużej niż pięć lat, w przypadku gdy sprzeciw z tego powodu uznano za dopuszczalny, może być w tym przypadku dozwolone. W sprzeciwie Belgii wymieniono przedsiębiorstwa Reulen bvba oraz Salaisons Salamone SA i dostarczono dowody produkcji i sprzedaży przez te przedsiębiorstwa salami typu Felino.
- (10) W świetle powyższych faktów należy zarejestrować wspomnianą nazwę, opublikować zmieniony jednolity dokument oraz wprowadzić pięcioletni okres przejściowy dla wymienionych wyżej przedsiębiorstw.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Ustanowiony zostaje pięcioletni okres przejściowy na rzecz przedsiębiorstw Reulen bvba oraz Salaisons Salamone SA wymienionych w belgijskim oświadczeniu o sprzeciwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 19 z 20.1.2011, s. 11.⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

Artykuł 3

Zmieniony jednolity dokument znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2: Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

WŁOCHY

Salame Felino (ChOG)

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006 (*)

„SALAME FELINO”

NR WE: IT-PGI-0005-0597-11.04.2007

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa

„Salame Felino”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.2: Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

W momencie wprowadzenia do obrotu produkt objęty ChOG „Salame Felino” ma kształt cylindryczny, przy czym jeden z końców jest szerszy niż drugi, powierzchnię zewnętrzną barwy biało-szarawej, pokrytej lekkim nalotem, co związane jest z rozwijaniem się na powierzchni niewielkich ilości autochtonicznych pleśni.

Produkt objęty ChOG „Salame Felino” musi mieć następujące cechy:

- masa: od 200 g do 4,5 kg,
- wymiary: kształt cylindryczny nieregularny, długość od 15 do 130 cm,
- cechy organoleptyczne: po przekrojeniu mięso ma konsystencję zbitą, nieelastyczną i jednorodną, jest chude, ma barwę rubinową, bez plam, w smaku jest delikatne,
- cechy chemiczne i chemiczno-fizyczne:

łączna zawartość białka	min. 23 %
stosunek kolagen/białko	0,10
stosunek woda/białko	2,00
stosunek tłuszcz/białko	1,50
pH:	> 5,3
bakterie mlekowe ogółem	> 100 000

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Produkt objęty ChOG „Salame Felino” otrzymuje się z mięsa wieprzowego o cechach opisanych poniżej:

- dopuszcza się zwierzęta ras tradycyjnych, czystych lub pochodnych, wywodzących się z ras Large White i Landrace, uszlachetnionych zgodnie z włoską księgą rodowodową,
- dopuszcza się również zwierzęta ras pochodzących od rasy Duroc, uszlachetnionych zgodnie z włoską księgą rodowodową,
- dopuszcza się ponadto zwierzęta innych ras, ich krzyżówki i hybrydy, pod warunkiem że ich tusze należą do klas U, R, lub O określonych we wspólnotowej tabeli klasyfikacji tusz wieprzowych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ze zmianami,
- zgodnie z tradycją nie dopuszcza się osobników posiadających cechy przeciwstawne, w szczególności w odniesieniu do podatności na stres, które można dzisiaj obiektywnie stwierdzić u zwierząt w drodze badań *post mortem* i w produktach sezonowanych,

(*) Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

- nie dopuszcza się osobników czystych ras: Landrace Belga, Hampshire, Piétrain, Duroc i Spotted Poland,
- stosowane typy genetyczne muszą gwarantować osiągnięcie dużej masy i wysokiej wydajności oraz średniej masy na sztukę (waga w relacji pełnej) 160 kg z tolerancją 10 %,
- minimalny wiek w momencie uboju wynosi dziewięć miesięcy,
- zabrania się stosowania do produkcji mięsa knurów i macior,
- świnie muszą być poddawane ubojowi w doskonałym stanie zdrowia, a w czasie uboju dokładnie pozbawione krwi,
- kawałki mięsa stosowane do produkcji produktu objętego ChOG „Salame Felino” to wybrane fragmenty tkanki mięśniowej i tłuszczowej, takie jak na przykład: *testa di pancetta* (fragment klatki piersiowej) lub *trito di banco* (mięso między łopatką a karczkiem, łopatka dolna). Mięso użyte do produkcji wyrobu nie może być poddawane żadnemu procesowi zamrażania.

Fragmenty tkanki mięśniowej i tłuszczowej są starannie czyszczone. Usuwa się przy tym większe części tkanki łącznej oraz miękkiej tkanki tłuszczowej.

Mięso (fragmenty tkanki mięśniowej i tłuszczowej) stosowane do produkcji produktu objętego ChOG „Salame Felino” musi być przechowywane w komorze chłodniczej w temperaturze nie niższej niż -1°C i wyposażonej tak, by umożliwić odwodnienie fragmentów tkanki mięśniowej.

Mielenie masy wykonuje się za pomocą maszynki do mielenia mięsa (otwory o średnicy 6–8 mm).

Następnie mięso jest mieszane z solą w ilości 2,0 do 2,8 %, pieprzem ziarnistym lub mielonym w ilości od 0,03 do 0,06 % i rozartym czosnkiem.

Można również użyć następujących składników:

- wino białe wytrawne w ilości nie większej niż 400 cl/100 kg mięsa w celu podkreślenia smaku i zapachu,
- cukier lub dekstroza lub fruktoza: 0–0,3 %,
- kultury bakterii fermentacyjnych: kultury bakterii fermentacyjnych muszą być stosowane zgodnie z dobrą praktyką, z uwzględnieniem specyficznych cech kultur bakteryjnych „Salame Felino”. Ich zadaniem jest wzmocnienie smaku i zapachu produktu przez działanie lipolityczne i proteolityczne oraz stabilizowanie barwy i regulowanie zakwaszania,
- azotan sodu lub potasu: nie więcej niż 300 mg/kg; azotyn sodu lub potasu: nie więcej niż 150 mg/kg; kwas askorbinowy i sól sodowa kwasu askorbinowego: nie więcej niż 1 g/kg.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Wprowadzane na rynek produkty żywnościowe muszą być zgodne z normami handlowymi. Zalecane jest, by produkty żywnościowe były sprzedawane w zalewie (wywar lub masa) i – tradycyjnie – w serwatce. Zawartość suchej masy pochodzącej ze zbóż w przypadku produktów dopuszczonych dla zwierząt mających nie więcej niż 80 kg żywej wagi nie może być mniejsza niż 45 % całkowitej masy. W przypadku produktów dopuszczonych na etapie tuczenia zawartość suchej masy pochodzącej ze zbóż nie może być mniejsza niż 55 % całkowitej masy.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Poszczególnymi etapami produkcji są:

- mielenie za pomocą maszynki do mięsa,
- mieszanie zmielonego mięsa z solą, pieprzem i czosnkiem. Można również stosować: wino, cukry, bakterie fermentacyjne, azotan sodu lub potasu, azotyn sodu lub potasu, kwas askorbinowy i sól sodową kwasu askorbinowego,
- pakowanie do naturalnej kieszki wieprzowej,
- wiązanie sznurkiem (nie za pomocą siatek),
- suszenie i sezonowanie.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

Czynności krojenia i pakowania „Salame Felino” są wykonywane pod kontrolą upoważnionego organu w sposób opisany w planie kontroli.

Z powodu delikatności produktu oraz ze względu na potencjalnie szkodliwy charakter fazy krojenia i pakowania konieczne jest w szczególności, by czas, przez który plaster mięsa ma kontakt z powietrzem, był jak najkrótszy, co ma na celu zapobiec ciemnieniu barwy.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Produkt objęty ChOG „Salame Felino” może być wprowadzony do obrotu w całości – opatrzony jedynie etykietą lub ewentualnie pieczęcią; w kawałkach pakowanych próżniowo lub w atmosferze ochronnej, lub w plastrach pakowanych próżniowo lub w atmosferze ochronnej.

Nazwa „Salame Felino”, a po niej określenie „Indicazione Geografica Protetta” lub skrót „IGP” (przetłumaczone na język kraju, w którym produkt jest wprowadzany na rynek), musi być naniesiona na etykietę lub ewentualną pieczęć czcionką wyraźną i nieusuwalną, wyraźnie odróżniającą się od jakiegokolwiek innego widniejącego na niej napisu, a po niej należy umieścić wspólnotowy znak graficzny oraz logo przedsiębiorstwa.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszarem produkcji produktu objętego ChOG „Salame Felino” jest obszar administracyjny prowincji Parma.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar produkcji produktu objętego ChOG „Salame Felino”, obejmujący całą prowincję Parma, wyróżnia się obecnością obszarów zarówno pagórkowatych, jak i równinnych oraz jezior i kopalni soli.

Obszar geograficzny wyznaczono na podstawie rekonstrukcji stosowanych w przeszłości praktyk produkcyjnych, dzięki którym stworzono ten typowy produkt i które związane są z tysiącletnią tradycją uboju i sezonowania mięsa wieprzowego. Tradycjom tym sprzyja obecność, już od czasów antycznych, kopalni soli i szczególnych warunków klimatycznych, związanych z występowaniem specyficznej wilgotności, ekspozycji na prądy powietrza morskiego oraz rozległych obszarów leśnych.

Na parmeńskich wzgórzach od zawsze możliwe było łączenie technik wykorzystywanych na terenach równinnych i wydobywania soli w Salsomaggiore.

Przez technologię pochodzącą z równin należy rozumieć praktyki przetwórstwa i sezonowania mięsa wieprzowego, które wypracowano jeszcze w epoce Etrusków i Rzymian, również dzięki istnieniu hodowli przeznaczonych między innymi na dostawy pożywienia dla legionów rzymskich. W tych praktykach opracowanych na okolicznych wzgórzach wykorzystywano łatwo dostępną sól, pochodzącą z kopalni w Salsomaggiore – regionu, gdzie tradycyjnie koncentrowało się przetwórstwo soli. Jako cenny surowiec była ona przetwarzana w miejscach oddalonych od szlaków komunikacyjnych i dlatego mniej narażonych na ewentualne kradzieże.

Również ze względu na fakt, że kopalnie soli są tu obecne od 1300 r., tradycja peklowania i przetwórstwa mięsa wieprzowego spowodowała powstanie produktów cenionych zarówno na rynkach krajowych, jak i międzynarodowych.

5.2. Specyfika produktu

Produkt objęty ChOG „Salame Felino” odróżnia się od innych produktów należących do tej samej klasy towarowej zbitą i nieelastyczną konsystencją, jednorodnością mięsa oraz rubinową barwą. Jego smak jest łagodny i delikatny.

Jest to salami, które w odróżnieniu od większości dostępnych w sprzedaży produktów tego typu jest pakowane wyłącznie do kisзки naturalnej (nigdy do syntetycznej). „Salame Felino” nie zawiera laktozy ani mąki młecznej, posiada umiarkowanie wysokie pH, co podkreśla cechy organoleptyczne produktu.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

O renomie produktu objętego ChOG „Salame Felino” świadczy liczna bibliografia zawierająca odniesienia do przedmiotowego produktu i wzmianki o nim.

Najstarsze wzmianki o produkcie można znaleźć już u niektórych łacińskich autorów z I w. n.e. (Apicjusz, *De Re coquinaria*).

„Salame Felino” było dobrze znane na dworach rodzin, które kolejno panowały w stolicy: począwszy od rodu Farnese, poprzez Księżną Marię Ludwikę, po Burbonów.

Najstarsze graficzne przedstawienie produktu znajduje się w dekoracji wnętrza Baptysterium w Parmie (1196–1307), gdzie na płycie poświęconej znakowi zodiakalnemu Wodnikowi widnieją, przewieszane przez obrotowy stojak garnka wiszącego nad paleniskiem, dwa pęta salami, które ze względu na podobne do aktualnych wymiary i kształt można uznać za produkt objęty ChOG „Salame Felino”.

Ze spisu pogłowia świń przeprowadzonego w 1766 r. wynika, że Marchesato di Felino był najbardziej ożywionym rynkiem w okręgu pod względem handlu wieprzowiną. Z tego samego okresu pochodzą cenniki urzędowe obowiązujące w rejonie miasta Felino, w których wycenione jest chude i tłuste salami. Od 1800 r. kroniki opisujące obyczaje i tradycje kulinarne wspominają o szczególnym sposobie przetwarzania mięsa wieprzowego na salami w rejonie miejscowości Felino.

W 1905 r. w słowniku włoskim pojawia się hasło „Salame Felino”, a w 1912 r. produkcja salami w Felino jest uwzględniona w rocznym sprawozdaniu ministra rolnictwa na temat sytuacji gospodarczej.

Od 1927 r. właściwe lokalne instytucje publiczne przyznają salami produkowanemu w prowincji Parma nazwę „Salame Felino”, które zapewne już wówczas musiało cieszyć się szczególną renomą i uznaniem i było rozpoznawalne, skoro stosowanie w użyciu handlowym tej nazwy przyczyniało się, w ocenie *Ufficio e Consiglio Provinciale dell'Economia Nazionale* (Urzędu i Rady Prowincji ds. Gospodarki Narodowej), do poprawy dobrobytu w prowincji. Również i dzisiaj dzięki badaniom parmeńskiej kultury gastronomicznej można stwierdzić, że tradycja produkcji „Salame Felino” jest silnie zakorzeniona na terenie prowincji Parmy. Liczne opisy łączą „Salame Felino” z gastronomią prowincji, wymieniając je jako jedną z najbardziej cenionych wędlin parmeńskich, której jakość związana jest niewątpliwie z wielowiekową tradycją, która powstała i zachowała się niezmienną tylko w dolinach prowincji Parmy. Do powyższego można jeszcze dodać liczne imprezy i wydarzenia poświęcone „Salame Felino”, które w dalszym ciągu są organizowane zarówno we Włoszech, jak i zagranicą przez lokalne władze i instytucje prowincji Parma. Podczas tych wydarzeń na stoiskach odbywają się degustacje produktu i rozdawane są materiały informujące o cechach salami i tradycyjnej produkcji „Salame Felino” w regionie parmeńskim.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

[art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006]

Właściwe organy administracyjne wszczęły krajową procedurę sprzeciwu, publikując wniosek o uznanie chronionego oznaczenia geograficznego „Salame Felino” w Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej.

Skonsolidowany tekst specyfikacji produktu jest dostępny:

— na stronie internetowej:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

— bezpośrednio na stronie głównej ministerstwa polityki rolnej, żywnościowej i leśnej (www.politicheagricole.it): poprzez kliknięcie zakładki „Prodotti di Qualità” (z lewej strony ekranu), a następnie „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE (Reg CE 510/2006)”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 187/2013

z dnia 5 marca 2013 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnej etylen

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Substancja czynna etylen została włączona do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ dyrektywą Komisji 2008/127/WE ⁽³⁾ zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24b rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiającego dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁴⁾. Od momentu zastąpienia dyrektywy 91/414/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 substancję tę uznaje się za zatwierdzoną na podstawie tego rozporządzenia i jest ona wymieniona w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych ⁽⁵⁾.

(2) Zgodnie z art. 25a rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 w dniu 16 grudnia 2011 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Urzędem”, przedstawił Komisji opinię na temat projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego etylenu ⁽⁶⁾. Urząd przekazał swoje stanowisko w sprawie etylenu zgłaszającemu. Komisja zwróciła się do niego o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego etylenu. Projekt sprawozdania z przeglądu i opinia Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego

Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 1 lutego 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego etylenu.

(3) Potwierdza się, że substancja czynna etylen jest uznana za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

(4) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej konieczna jest zmiana warunków zatwierdzenia etylenu. W szczególności należy zmienić wymagany minimalny poziom czystości oraz ograniczyć udzielanie zezwoleń do stosowania w pomieszczeniach przez użytkowników profesjonalnych. Ponadto w przypadku gdy państwa członkowskie przyznają zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających etylen, zwracają one szczególną uwagę na ochronę operatorów, pracowników i osób postronnych oraz na zgodność etylenu z wymaganymi specyfikacjami, niezależnie od formy, w jakiej jest dostarczany użytkownikowi.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.

(6) Przed stosowaniem niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby państwa członkowskie, powiadamiający i posiadacze zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające etylen mogli spełnić wymogi wynikające ze zmiany warunków zatwierdzenia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 89.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ethylene” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej etylen), Dziennik EFSA 2012; 10(1):2508. [43 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2508. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wiersz 227 dotyczący substancji czynnej etylen otrzymuje brzmienie:

Numer	Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„227	Etylen Nr CAS 74-85-1 Nr CIPAC 839	Etylen	≥ 90 % Istotne zanieczyszczenia: tlenek etylenu, zawartość maksymalna 1 mg/kg	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w pomieszczeniach w charakterze regulatora wzrostu roślin przez użytkowników profesjonalnych.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego etylenu (SANCO/2608/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 1 lutego 2013 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <p>a) zgodność etylenu z wymaganymi specyfikacjami, niezależnie od formy, w jakiej jest dostarczany użytkownikowi;</p> <p>b) ochronę operatorów, pracowników i osób postronnych.</p> <p>Warunki zezwolenia określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”.</p>

⁽¹⁾ Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnych znajdują się w sprawozdaniach z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 188/2013

z dnia 5 marca 2013 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej mandipropamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku mandipropamidu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2006/589/WE⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 13 grudnia 2005 r. Austria otrzymała od Syngenta Crop Protection AG wnioski o włączenie substancji czynnej mandipropamid do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2006/589/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG oceniony został wpływ wspomnianej substancji czynnej na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko w odniesieniu do zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę. W dniu 30 listopada 2006 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.
- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 18 października 2012 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej mandipropamid⁽⁴⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 1 lutego 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego mandipropamidu.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające mandipropamid zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić mandipropamid.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających mandipropamid. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽⁵⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 240 z 9.9.2006, s. 9.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2012) 10(11): 2935. Dostępny na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.

- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych⁽¹⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną mandipropamid określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające mandipropamid jako substancję czynną w terminie do dnia 31 stycznia 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka

ochrony roślin zawierającego mandipropamid jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego mandipropamid jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 stycznia 2015 r.; bądź
- b) w przypadku środka zawierającego mandipropamid jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 stycznia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Mandipropamid Nr CAS 374726-62-2 Nr CIPAC 783	(RS) -2- (4-chlorofenylo) -N- [3-metoksy-4- (prop-2-ynyloksy) fenetylo] -2- (prop-2-ynyloksy) acetamid	≥ 930 g/kg Zanieczyszczenie N-{2-[4-(2-chloro-alliloksy)-3-metoksy-fenylo]-etylo}-2-(4-chloro-fenylo)-2-prop-2-ynyloksy-acetamid liczy się pod względem toksyczności i nie może przekroczyć 0,1 g/kg w materiale technicznym.	1 sierpnia 2013 r.	31 lipca 2023 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego mandipropamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 1 lutego 2013 r.</p> <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające, dotyczące potencjału w zakresie preferencyjnej przemiany enancjomerów lub racemizacji mandipropamidu na powierzchni gleby w wierzchniej warstwie gleby w wyniku fotolizy.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 lipca 2015 r.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Num-er	Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„34	Mandipropamid Nr CAS 374726-62-2 Nr CIPAC 783	(RS) -2- (4-chlorofenylo) -N-[3-metoksy-4- (prop-2-ynyloksy) fenetylo] -2- (prop-2-ynyloksy) acetamid	≥ 930 g/kg Zanieczyszczenie N-{2-[4-(2-chloro-alliloksy)-3-metoksy-fenylo]-etylo}-2-(4-chlorofenylo)-2-prop-2-ynyloksy-acetamid liczy się pod względem toksyczności i nie może przekroczyć 0,1 g/kg w materiale technicznym.	1 sierpnia 2013 r.	31 lipca 2023 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego mandipropamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 1 lutego 2013 r.</p> <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące potencjału w zakresie preferencyjnej przemiany enancjomerów lub racemizacji mandipropamidu na powierzchni gleby w wierzchniej warstwie gleby w wyniku fotolizy.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 lipca 2015 r.”</p>

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 189/2013**z dnia 5 marca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 w odniesieniu do systemu znanego nadawcy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 185/2010 ⁽²⁾ z dnia 4 marca 2010 r. ustanowiono okres przejściowy na potrzeby wdrożenia wymogów dotyczących zatwierdzania znanych nadawców. W celu uproszczenia należy zharmonizować tę datę z innymi datami określonymi w tym rozporządzeniu.

- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 185/2010.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Lotnictwa Cywilnego utworzonego na podstawie art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 300/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 5.3.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale 6 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 pkt 6.4.1.2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

- „d) Jeżeli znanego nadawcę zatwierdzono przed dniem 29 kwietnia 2010 r., w celu spełnienia wymogów pkt 6.4.2 można go uznawać za znanego nadawcę dla celów rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i jego aktów wykonawczych do dnia 28 kwietnia 2013 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 190/2013**z dnia 5 marca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków
zatwierdzania substancji czynnej podchloryn sodu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Substancja czynna podchloryn sodu została włączona do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽²⁾ dyrektywą Komisji 2008/127/WE⁽³⁾ zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24b rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiającego dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁴⁾. Od momentu zastąpienia dyrektywy 91/414/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 substancję tę uznaje się za zatwierdzoną na podstawie tego rozporządzenia i jest ona wymieniona w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych⁽⁵⁾.
- (2) Zgodnie z art. 25a rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 w dniu 25 czerwca 2012 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Urzędem”, przedstawił Komisji opinię na temat projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego podchlorynu sodu⁽⁶⁾. Urząd przekazał powiadającemu opinię na temat podchlorynu sodu. Komisja zaprosiła powiadającą do zgłaszania komentarzy na temat projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego podchlorynu sodu. Projekt sprawozdania z przeglądu i opinia Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia

Zwierząt i sfinalizowane w dniu 1 lutego 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego podchlorynu sodu.

- (3) Potwierdza się, że substancja czynna podchloryn sodu jest uznana za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (4) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej konieczna jest zmiana warunków zatwierdzenia podchlorynu sodu. Na temat podchlorynu sodu jako powszechnie dostępnej substancji będącej towarem istnieją wprawdzie wyczerpujące informacje, ale w przypadku uwzględnienia wyłącznie danych przedstawionych przez powiadającą ocena narażenia operatorów, pracowników i wód powierzchniowych nie może zostać sfinalizowana. W związku z tym stosowne jest ograniczenie zezwoleń do stosowania w pomieszczeniach oraz dodanie nowych przepisów skierowanych do państw członkowskich udzielających zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające podchloryn sodu.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (6) Przed stosowaniem niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby państwa członkowskie, powiadający i posiadacze zezwoleń na środki ochrony roślin mogli spełnić wymogi wynikające ze zmiany warunków zatwierdzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 89.⁽⁴⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13.⁽⁵⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance sodium hypochlorite” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydę, dotyczącej substancji czynnej podchloryn sodu), *Dziennik EFSA* 2012; 10(7):2796. [40 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2796. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wiersz 254 dotyczący substancji czynnej podchloryn sodu otrzymuje brzmienie:

Numer	Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„254	Podchloryn sodu Nr CAS: 7681-52-9 Nr CIPAC: 848	Podchloryn sodu	Podchloryn sodu: 105 g/kg–126 g/kg (122 g/L–151 g/L) koncentrat techniczny 10–12 % (w/w) wyra- żony jako chlor	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w pomieszczeniach w charakterze środka odkażającego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego podchlorynu sodu (SANCO/2988/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 1 lutego 2013 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <p>a) ryzyko dla operatora i pracowników;</p> <p>b) konieczność unikania narażenia gleby na podchloryn sodu i jego produkty reakcji w drodze rozrzucania kompostu poddanego jego działaniu na gruntach ekologicznych.</p> <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”.</p>

⁽¹⁾ Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnych znajdują się w sprawozdaniach z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 191/2013

z dnia 5 marca 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 798/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010 oraz decyzję 2000/572/WE w odniesieniu do poświadczeń dobrostanu zwierząt we wzorach świadectw weterynaryjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 798/2008 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do Unii i tranzyt przez jej terytorium drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 119/2009 ⁽³⁾ ustanowiono wykaz krajów trzecich i ich części do celów przywozu do Unii i tranzytu przez jej terytorium mięsa dzikich zającowatych, niektórych dzikich ssaków lądowych oraz królików utrzymywanych w warunkach fermowych, a także stosowne wymagania w zakresie świadectw weterynaryjnych.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010 ⁽⁴⁾ ustanowiono wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych obowiązujące przy wprowadzaniu do Unii niektórych przesyłek żywych zwierząt lub świeżego mięsa. Ustanowiono w nim także wykaz państw trzecich, terytoriów lub ich części spełniających określone kryteria, na podstawie czego dozwolone jest wprowadzanie przesyłek z tych państw, terytoriów lub ich części do Unii; ustanowiono w nim też wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych do celów wprowadzania do Unii niektórych przesyłek świeżego mięsa zwierząt kopytnych, jak określono w dyrektywie Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywę 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG ⁽⁵⁾.
- (4) W decyzji Komisji 2000/572/WE ⁽⁶⁾ ustanowiono warunki zdrowotne zwierząt i warunki zdrowia publicz-

nego oraz świadectwa weterynaryjne przy przywozie wyrobów mięsnych z państw trzecich.

- (5) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1099/2009 ⁽⁷⁾ ustanowiono przepisy w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania obowiązujące od dnia 1 stycznia 2013 r.
- (6) W art. 12 wspomnianego rozporządzenia przewidziano, że do świadectwa zdrowia towarzyszącego mięsu przywożonemu z państw trzecich należy dołączyć atest poświadczający, że spełnione zostały wymogi co najmniej równe wymogom określonym w rozdziałach II i III wspomnianego rozporządzenia.
- (7) Dla jasności prawa należy zaktualizować oświadczenia dotyczące dobrostanu zwierząt we wzorach świadectw weterynaryjnych „POU” i „RAT” zawartych w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, we wzorze świadectwa weterynaryjnego „RM” zawartym w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 119/2009, we wzorach świadectw weterynaryjnych „BOV”, „OVI”, „POR”, „EQU” i „SUF” zawartych w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 oraz wzór świadectwa weterynaryjnego „MP-PREP” zawarty w załączniku II do decyzji 2000/572/WE.
- (8) Oświadczenie takie należy dodać do wzoru świadectwa weterynaryjnego „RUF” zawartego w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 w celu zapewnienia wydania koniecznego świadectwa jedynie w przypadku, gdy zwierzęta dzięki utrzymywane stale w warunkach fermowych są poddawane ubojowi lub uśmierceniu w rzeźni.
- (9) Należy wprowadzić okres przejściowy w celu umożliwienia państwom trzecim dostosowania się do zmienionych wzorów świadectw weterynaryjnych.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008

Punkt II.3 we wzorach świadectw weterynaryjnych „POU” i „RAT” zawartych w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12.⁽⁴⁾ Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 321.⁽⁶⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 19.⁽⁷⁾ Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.

„II.3. Poświadczenie dobrostanu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że świeże mięso opisane w części I niniejszego świadectwa pochodzi ze zwierząt, które przed ubojem lub uśmierceniem i podczas uboju lub uśmiercania w rzeźni były traktowane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii i spełniały wymogi przynajmniej odpowiadające wymogom określonym w rozdziale II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 (*).

(*) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.”.

Artykuł 2**Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 119/2009**

Punkt V we wzorze świadectwa weterynaryjnego „RM” zawartym w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 119/2009 otrzymuje brzmienie:

„V. POŚWIADCZENIE DOBROSTANU ZWIERZĄT

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że świeże mięso opisane w części I niniejszego świadectwa pochodzi ze zwierząt, które przed ubojem lub uśmierceniem i podczas uboju lub uśmiercania w rzeźni były traktowane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii i spełniały wymogi przynajmniej odpowiadające wymogom określonym w rozdziale II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 (*).

(*) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.”.

Artykuł 3**Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 206/2010**

W rozporządzeniu (UE) nr 206/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) punkt II.3 we wzorach świadectw weterynaryjnych „BOV”, „OVI”, „POR”, „EQU” i „SUF” zawartych w załączniku II część 2 otrzymuje brzmienie:

„II.3. Poświadczenie dobrostanu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że świeże mięso opisane w części I niniejszego świadectwa pochodzi ze zwierząt, które przed ubojem lub uśmierceniem i podczas uboju lub uśmiercania w rzeźni były traktowane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii i spełniały wymogi przynajmniej odpowiadające wymogom określonym w rozdziale II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 (*).

(*) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.”;

- 2) we wzorze świadectwa weterynaryjnego zawartym w załączniku II część 2, po punkcie II.2.7 dodaje się punkt II.3 w brzmieniu:

„⁽¹⁾ II.3. Poświadczenie dobrostanu zwierząt

Jeśli świeże mięso opisane w części I niniejszego świadectwa pochodzi ze zwierząt poddanych ubojowi lub uśmierceniu w rzeźni, ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta te przed ubojem lub uśmierceniem i podczas uboju lub uśmiercania w rzeźni były traktowane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii i spełniały wymogi przynajmniej odpowiadające wymogom określonym w rozdziale II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 (*).

(*) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.”.

Artykuł 4**Zmiana w decyzji 2000/572/WE**

Punkt II.3 we wzorze świadectwa weterynaryjnego „MP-PREP” zawartym w załączniku II do decyzji 2000/572/WE otrzymuje brzmienie:

„II.3. Poświadczenie dobrostanu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że produkty mięsne ⁽¹⁾ opisane w części I niniejszego świadectwa pochodzą z mięsa zwierząt, które przed ubojem lub uśmierceniem i podczas uboju lub uśmiercania w rzeźni były traktowane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii i spełniały wymogi przynajmniej odpowiadające wymogom określonym w rozdziale II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 (*).

(*) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.”.

Artykuł 5**Przepisy przejściowe**

W okresie przejściowym do dnia 31 stycznia 2014 r. można wprowadzać do Unii przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, którym towarzyszą odpowiednie świadectwa weterynaryjne wydane nie później niż w dniu 30 listopada 2013 r. zgodnie ze wzorami świadectw weterynaryjnych obowiązującymi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 192/2013**z dnia 5 marca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	82,8
	MA	58,9
	TN	87,6
	TR	100,6
	ZZ	82,5
0707 00 05	EG	191,6
	MA	170,1
	TR	176,5
	ZZ	179,4
0709 91 00	EG	82,2
	ZZ	82,2
0709 93 10	MA	47,5
	TR	131,1
	ZZ	89,3
0805 10 20	EG	50,5
	IL	71,4
	MA	49,4
	TN	56,3
	TR	62,7
	ZZ	58,1
0805 50 10	TR	75,6
	ZZ	75,6
0808 10 80	AR	115,2
	BR	110,3
	CL	115,2
	CN	78,5
	MK	31,3
	US	164,6
	ZZ	102,5
0808 30 90	AR	121,2
	CL	175,5
	TR	179,9
	US	185,0
	ZA	108,9
	ZZ	154,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 1 marca 2013 r.

ustanawiająca wytyczne dla państw członkowskich dotyczące obliczania energii odnawialnej z pomp ciepła w odniesieniu do różnych technologii pomp ciepła na podstawie art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1082)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/114/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 4 w związku z załącznikiem VII do wzmiankowanej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2009/28/WE ustanawia dla UE cel, zgodnie z którym do 2020 r. udział energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii brutto ma wynosić 20 %, przewiduje cele krajowe w zakresie energii odnawialnej dla poszczególnych państw członkowskich, a także minimalny kurs orientacyjny.
- (2) Do pomiarów zużycia energii odnawialnej potrzebna jest odpowiednia metodyka statystyki energetycznej.
- (3) Załącznik VII do dyrektywy 2009/28/WE określa zasady rozliczania energii pochodzącej z pomp ciepła i zobowiązuje Komisję do ustanowienia wytycznych dla państw członkowskich w zakresie oszacowania niezbędnych parametrów, z uwzględnieniem różnic w warunkach klimatycznych, w szczególności klimatów bardzo zimnych.
- (4) Metoda rozliczania energii odnawialnej z pomp ciepła powinna opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, być możliwie najdokładniejsza, a jednocześnie nie nadmiernie złożona i kosztowna we wdrażaniu.
- (5) Tylko powietrze atmosferyczne, tj. powietrze zewnętrzne, może być źródłem energii dla powietrznych pomp ciepła. Jeżeli jednak źródło energii stanowi mieszaninę energii odpadkowej i energii otoczenia (np. powietrze wywiewne z urządzeń do obiegu powietrza), to metoda obliczania dostarczanej energii odnawialnej powinna to odzwierciedlać.

(6) W cieplejszych klimatach odwracalne pompy ciepła są często instalowane w celu chłodzenia pomieszczeń, chociaż mogą być również używane do ogrzewania w czasie zimy. Takie pompy ciepła mogą być również instalowane obok istniejącego systemu ogrzewania. W takich przypadkach zainstalowana moc odzwierciedla raczej zapotrzebowanie na energię chłodzenia niż dostarczaną energię grzewczą. Ponieważ w niniejszych wytycznych zainstalowana moc jest używana jako wskaźnik zapotrzebowania na energię grzewczą, oznacza to, że w statystykach dotyczących zainstalowanej mocy będzie dochodziło do zbyt wysokiego oszacowania ilości dostarczanej energii grzewczej. Wymaga to odpowiedniej korekty.

(7) Niniejsze wytyczne umożliwiają państwom członkowskim rozliczanie i obliczanie energii odnawialnej pochodzącej z technologii pomp ciepła. W szczególności określają, w jaki sposób państwa członkowskie oszacowują dwa parametry: Q_{usable} oraz „współczynnik wydajności sezonowej” (SPF), biorąc pod uwagę różne warunki klimatyczne, w szczególności klimaty bardzo zimne.

(8) Państwom członkowskim należy umożliwić przeprowadzenie własnych obliczeń i badań w celu zwiększenia dokładności statystyk krajowych w większym stopniu, niż pozwala na to metodyka określona w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące szacowania ilości energii odnawialnej pochodzącej z różnych technologii pomp ciepła zgodnie z wymogami załącznika VII do dyrektywy 2009/28/WE zostały określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wytyczne mogą zostać zmienione i uzupełnione przez Komisję najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r., jeżeli będzie to konieczne ze względu na postępy w statystyce, technice lub nauce.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne dla państw członkowskich dotyczące obliczania energii odnawialnej z pomp ciepła w odniesieniu do różnych technologii pomp ciepła na podstawie art. 5 dyrektywy 2009/28/WE

1. WPROWADZENIE

Załącznik VII do dyrektywy w sprawie energii odnawialnej 2009/28/WE (dyrektywa) ustanawia podstawową metodę obliczania energii odnawialnej dostarczanej przez pompy ciepła. Załącznik VII określa trzy parametry niezbędne do obliczania ilości energii odnawialnej pochodzącej z pomp ciepła na potrzeby wyliczania celów w zakresie energii odnawialnej:

- a) sprawność produkcji energii (η lub η_a);
- b) szacunkowe użyteczne ciepło pochodzące z pomp ciepła (Q_{usable});
- c) „współczynnik wydajności sezonowej” (SPF).

Metodyka wyznaczania sprawności produkcji energii (η) została uzgodniona na posiedzeniu grupy roboczej ds. statystyki energii odnawialnej z dnia 23 października 2009 r.⁽¹⁾ Dane wymagane do obliczania sprawności produkcji energii są objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii⁽²⁾. Sprawność produkcji energii (η), według najnowszych danych za rok 2010, wynosi 0,455 (czyli 45,5 %) ⁽³⁾, co jest wartością, która ma być stosowana do 2020 r.

Wytyczne te określają więc, w jaki sposób państwa członkowskie powinny szacować dwa pozostałe parametry: Q_{usable} oraz „współczynnik wydajności sezonowej” (SPF), biorąc pod uwagę różne warunki klimatyczne, w szczególności klimaty bardzo zimne. Za pomocą tych wytycznych państwa członkowskie mogą obliczyć ilość energii odnawialnej dostarczanej przez technologie pomp ciepła.

2. DEFINICJE

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

„ Q_{usable} ” oznacza, wyrażone w GWh, szacunkowe całkowite użyteczne ciepło pochodzące z pomp ciepłych, obliczane jako iloczyn znamionowej wydajności grzewczej (P_{rated}) i rocznej liczby równoważnych godzin pracy pomp ciepła (H_{HP});

„roczna liczba równoważnych godzin pracy pomp ciepła” (H_{HP}) to, wyrażona w h, zakładana roczna liczba godzin, w czasie których pompa ciepła ma dostarczać energię cieplną przy wydajności znamionowej w celu dostarczenia całkowitego ciepła użytecznego dostarczanego przez pompy ciepła;

„wydajność znamionowa” (P_{rated}) oznacza wydajność chłodniczą lub grzewczą cyklu sprężania par lub cyklu sorpcyjnego urządzenia w warunkach znamionowych znormalizowanych;

„SPF” oznacza szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej, czyli „współczynnik efektywności sezonowej netto w trybie aktywnym” ($SCOP_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną lub „sezonowe zużycie energii pierwotnej w trybie aktywnym netto” ($SPER_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią cieplną.

3. SZACOWANIE WARTOŚCI SPF I Q_{USABLE}

3.1. Zasady metodyki

Metodyka opiera się na trzech głównych zasadach:

- a) metodyka musi być prawidłowa pod względem technicznym;
- b) podejście musi być pragmatyczne, równoważące dokładność z opłacalnością;
- c) domyślne współczynniki do określania wkładu energii odnawialnej pochodzącej z pomp ciepła ustalane są na ostrożnym poziomie, tak aby zmniejszyć ryzyko przeszacowania wkładu energii odnawialnej pochodzącej z pomp ciepła.

⁽¹⁾ Zob. pkt 4.5 protokołu obrad z dnia 23 października 2009 r. dostępnego na stronie internetowej: <https://circabc.europa.eu/w/browse/be80a323-0f89-4ab7-b8f7-888e3ff351ed>.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Wartość η na rok 2010 r. wynosi 45,5 % (wzrosła z 44,0 % w 2007 r., 44,7 % w 2008 r. i 45,1 % w 2009 r.), co daje minimalny SPF wynoszący 2,5 w 2010 r. Jest to ostrożne oszacowanie, ponieważ oczekuje się, że do 2020 r. sprawność produkcji energii wzrośnie. Niemniej jednak, na potrzeby szacowania zmian sprawności produkcji energii (η) spowodowanych przez zmiany bazowych danych statystycznych, bardziej przewidywalnym sposobem jest ustalenie η na stałym poziomie, aby uniknąć wątpliwości dotyczących minimalnych wymogów w zakresie SPF (niepewności prawnej) oraz ułatwić państwom członkowskim opracowanie metodyki (zob. sekcja 3.10). W razie konieczności wartość η można zaktualizować zgodnie z art. 2 (w razie konieczności zmiana wytycznych do dnia 31 grudnia 2016 r.).

Państwa członkowskie zachęca się do skorygowania ostrożnych wartości domyślnych poprzez dostosowanie ich do warunków krajowych/regionalnych, włącznie z opracowaniem dokładniejszej metodyki. Takie poprawki należy zgłosić Komisji i podać do wiadomości publicznej.

3.2. Zarys metodyki

Zgodnie z załącznikiem VII do dyrektywy ilość energii odnawialnej dostarczanej przez technologie pomp ciepła (E_{RES}) oblicza się za pomocą następującego wzoru:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1 / SPF)$$

$$Q_{usable} = H_{HP} * P_{rated}$$

Gdzie:

- Q_{usable} = szacunkowe całkowite użyteczne ciepło pochodzące z pomp ciepłych [GWh],
- H_{HP} = równoważne godziny pracy z pełnym obciążeniem [h],
- P_{rated} = wydajność zainstalowanych pomp ciepła, z uwzględnieniem całkowitego okresu eksploatacji różnych rodzajów pomp ciepła [GW],
- SPF = szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej ($SCOP_{net}$ lub $SPER_{net}$).

Wartości domyślne dla H_{HP} i ostrożne wartości domyślne dla SPF znajdują się w tabeli 1 i w tabeli 2 w rozdziale 3.6.

3.3. Minimalna sprawność pomp ciepła wymagana do uznania energii za energię odnawialną na podstawie dyrektywy

Zgodnie z załącznikiem VII do dyrektywy państwa członkowskie dopilnowują, aby uwzględniane były jedynie pompy ciepła o SPF wynoszącym powyżej $1,15 * 1 / \eta$.

Przy sprawności produkcji energii (η) ustalonej na poziomie 45,5 % (zob. sekcja 1 i przypis 3) oznacza to, że minimalna wartość SPF dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną ($SCOP_{net}$) musi wynosić 2,5, aby energia została uznana za energię odnawialną zgodnie z dyrektywą.

Dla pomp ciepła zasilanych energią cieplną (bezpośrednio lub poprzez spalanie paliw) sprawność produkcji energii (η) jest równa 1. Dla takich pomp ciepła minimalna wartość SPF ($SPER_{net}$) musi wynosić 1,15, aby energia została uznana za odnawialną zgodnie z dyrektywą.

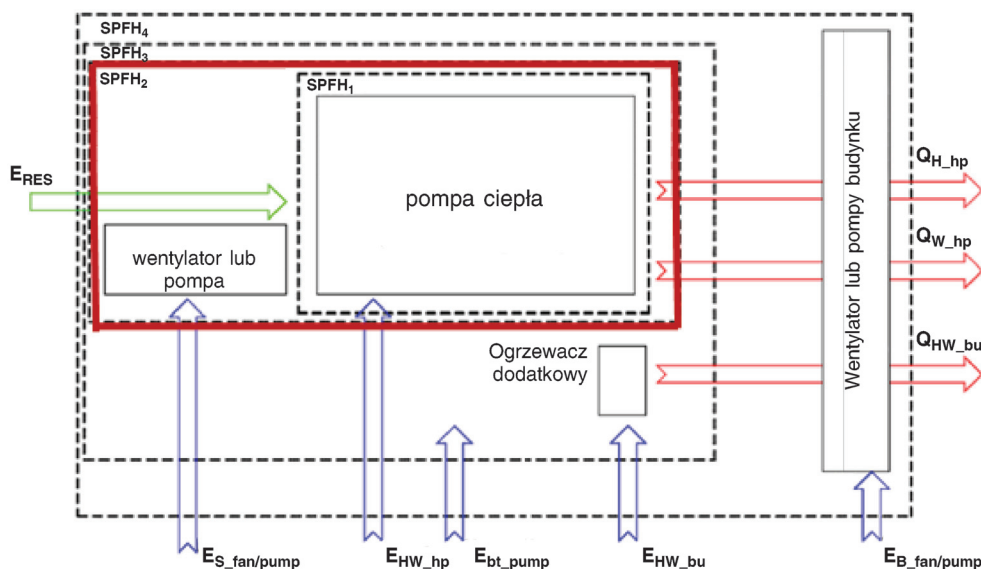
Państwa członkowskie powinny zbadać, w szczególności w odniesieniu do powietrznych pomp ciepła, jak duży udział w mocy już zainstalowanych pomp ciepła mają urządzenia o wartości SPF większej od sprawności minimalnej. Przy tej ocenie państwa członkowskie mogą się opierać zarówno na danych badawczych, jak i pomiarach, chociaż brak danych może w wielu przypadkach ograniczyć ocenę do ekspertyzy przeprowadzonej przez każde państwo członkowskie. Takie ekspertyzy powinny być ostrożne, co oznacza, że należy raczej nie doszacować niż przeszacować wkład pomp ciepła⁽⁴⁾. Jeżeli chodzi o powietrzne podgrzewacze wody, to z reguły tylko w wyjątkowych wypadkach takie pompy ciepła mają SPF powyżej minimalnej wartości progowej.

3.4. Granice układu do celów pomiaru energii z pomp ciepłych

Granice układu do celów pomiaru obejmują cykl obiegu czynnika chłodniczego, pompę czynnika chłodniczego oraz, w przypadku ad/absorpcji, dodatkowo cykl sorpcyjny i pompę rozpuszczalnika. SPF należy wyznaczyć jako współczynnik efektywności sezonowej ($SCOP_{net}$) zgodnie z normą EN 14825:2012 lub jako wskaźnik sezonowego zużycia energii pierwotnej ($SPER_{net}$) zgodnie z normą EN 12309. Oznacza to, że należy uwzględnić energię elektryczną lub paliwo zużyte na potrzeby działania pompy ciepła i obiegu czynnika chłodniczego. Odpowiednie granice układu przedstawiono na rysunku 1 poniżej jako $SPFH_2$, zaznaczone na czerwono.

⁽⁴⁾ Szczególnej uwagi wymagają odwracalne powietrzne pompy ciepła, ponieważ istnieje wiele potencjalnych źródeł przeszacowania, mianowicie: a) nie wszystkie odwracalne pompy ciepła są używane do ogrzewania lub tylko w ograniczonym zakresie; b) starsze (i nowe mniej wydajne) urządzenia mogą mieć wydajność (SPF) poniżej wymaganej wartości progowej 2,5.

Rysunek 1

Granice systemu do celów pomiaru SPF i Q_{usable} . Źródło: SEPEMO build

Źródło: SEPEMO build.

Na rysunku 1 zastosowano następujące skróty:

$E_{S_fan/pump}$ Energia wykorzystywana do napędzania wentylatora lub pompy, które powodują obieg czynnika chłodniczego

E_{HW_hp} Energia wykorzystywana do napędzania pompy

E_{bt_pump} Energia wykorzystywana do napędzania pompy powodującej obieg czynnika, który absorbuje energię otoczenia (dotyczy tylko niektórych pomp ciepła)

E_{HW_bu} Energia wykorzystywana do napędzania dodatkowego ogrzewacza (dotyczy tylko niektórych pomp ciepła)

$E_{B_fan/pump}$ Energia wykorzystywana do napędzania wentylatora lub pompy, które powodują obieg czynnika, który dostarcza końcowego ciepła użytecznego

Q_{H_hp} Ciepło dostarczane ze źródła ciepła poprzez pompę ciepła

Q_{W_hp} Ciepło dostarczane z energii mechanicznej wykorzystywanej do zasilania pompy ciepła

Q_{HW_hp} Ciepło dostarczane z dodatkowego ogrzewacza (dotyczy tylko niektórych pomp ciepła)

E_{RES} Odnawialna energia aerothermalna, geothermalna lub hydrothermalna (źródło ciepła) wychwycona przez pompę ciepła

E_{RES} $E_{RES} = Q_{usable} - E_{S_fan/pump} - E_{HW_hp} = Q_{usable} * (1 - 1 / SPF)$

Q_{usable} $Q_{usable} = Q_{H_hp} + Q_{W_hp}$

Z granic systemu określonych powyżej wynika, że obliczenie energii odnawialnej dostarczanej przez pompy ciepła zależy od samej pompy ciepła, a nie od układu grzewczego, którego część stanowi. Nieefektywne wykorzystywanie energii z pomp ciepłych jest tym samym kwestią efektywności energetycznej i nie powinno mieć wpływu na obliczanie energii odnawialnej dostarczanej przez pompy ciepła.

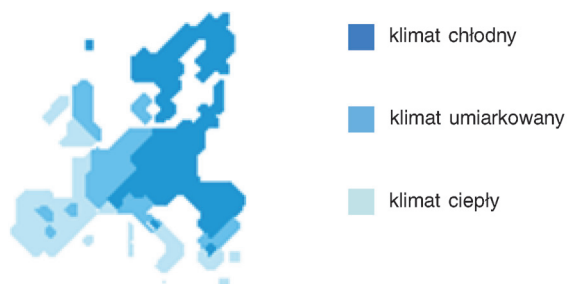
3.5. Warunki klimatyczne

Definicja warunków klimatu umiarkowanego, chłodnego i ciepłego jest zgodna z metodą zaproponowaną w projekcie rozporządzenia delegowanego Komisji w sprawie etykietowania energetycznego ogrzewaczy⁽⁵⁾, gdzie „warunki klimatu umiarkowanego”, „warunki klimatu chłodnego” i „warunki klimatu ciepłego” oznaczają warunki temperaturowe właściwe, odpowiednio, dla następujących miast: Strasburg, Helsinki i Ateny. Sugerowane obszary warunków klimatycznych przedstawiono na rysunku 2 poniżej.

⁽⁵⁾ Projekt ten nie został jeszcze przyjęty przez Komisję (styczeń 2013 r.). Projekt znajduje się w bazie danych WTO: http://members.wto.org/crnattachments/2012/tbt/EEC/12_2119_00_e.pdf

Rysunek 2

Obszary warunków poszczególnych rodzajów klimatu

W przypadku gdy dla jednego państwa członkowskiego istnieją warunki kilku rodzajów klimatu, państwa członkowskie powinny dokonać oceny zainstalowanej mocy pomp ciepła w odniesieniu do obszaru, na którym występują warunki odpowiedniego klimatu.

3.6. Wartości domyślne SPF i Q_{usable} dla pomp ciepła

Wartości domyślne H_{HP} i SPF ($SCOP_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną przedstawiono w tabeli poniżej:

Tabela 1

Wartości domyślne H_{HP} i SPF ($SCOP_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną

Źródło energii pompy ciepła:	Źródło energii i czynnik roboczy	Warunki klimatyczne					
		Klimat ciepły		Klimat umiarkowany		Klimat chłodny	
		H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)
Energia aerotermalna	Powietrze-powietrze	1 200	2,7	1 770	2,6	1 970	2,5
	Powietrze-woda	1 170	2,7	1 640	2,6	1 710	2,5
	Powietrze-powietrze (odwracalna)	480	2,7	710	2,6	1 970	2,5
	Powietrze-woda (odwracalna)	470	2,7	660	2,6	1 710	2,5
	Powietrze wywiewne-powietrze	760	2,7	660	2,6	600	2,5
	Powietrze wywiewne-woda	760	2,7	660	2,6	600	2,5
Energia geotermalna	Grunt-powietrze	1 340	3,2	2 070	3,2	2 470	3,2
	Grunt-woda	1 340	3,5	2 070	3,5	2 470	3,5
Ciepło hydrotermalne	Woda-powietrze	1 340	3,2	2 070	3,2	2 470	3,2
	Woda-woda	1 340	3,5	2 070	3,5	2 470	3,5

Wartości domyślne H_{HP} i SPF ($SPER_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią cieplną przedstawiono w tabeli poniżej:

Tabela 2

Wartości domyślne H_{HP} i SPF ($SCOP_{net}$) dla pomp ciepła zasilanych energią cieplną

Źródło energii pompy ciepła:	Źródło energii i czynnik roboczy	Warunki klimatyczne					
		Klimat ciepły		Klimat umiarkowany		Klimat chłodny	
		H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)
Energia aerotermalna	Powietrze-powietrze	1 200	1,2	1 770	1,2	1 970	1,15
	Powietrze-woda	1 170	1,2	1 640	1,2	1 710	1,15
	Powietrze-powietrze (odwracalna)	480	1,2	710	1,2	1 970	1,15
	Powietrze-woda (odwracalna)	470	1,2	660	1,2	1 710	1,15
	Powietrze wywiewne-powietrze	760	1,2	660	1,2	600	1,15
	Powietrze wywiewne-woda	760	1,2	660	1,2	600	1,15
Energia geotermalna	Grunt-powietrze	1 340	1,4	2 070	1,4	2 470	1,4
	Grunt-woda	1 340	1,6	2 070	1,6	2 470	1,6
Ciepło hydrotermalne	Woda-powietrze	1 340	1,4	2 070	1,4	2 470	1,4
	Woda-woda	1 340	1,6	2 070	1,6	2 470	1,6

Wartości domyślne podane w tabelach 1 i 2 powyżej są typowe dla segmentu pomp ciepła o SPF powyżej minimalnej wartości progowej, co oznacza, że pompy ciepła o SPF poniżej 2,5 nie były brane pod uwagę przy ustalaniu wartości typowych ⁽⁶⁾.

3.7. Uwagi dotyczące pomp ciepła o zasilaniu innym niż elektryczne

Pompy ciepła, które nie wykorzystują energii elektrycznej, wykorzystujące paliwa płynne lub gazowe do zasilania sprężarki lub cieplny proces ad/absorpcji (napędzany poprzez spalanie paliwa płynnego lub gazowego, energię geotermalną/solarną lub ciepło odpadowe), dostarczają energię odnawialną, jeżeli „sezonowe zużycie energii pierwotnej w trybie aktywnym netto” ($SPER_{net}$) wynosi 115 % lub jest większy niż ta wartość ⁽⁷⁾.

3.8. Uwagi dotyczące pomp ciepła wykorzystujących powietrze wywiewne jako źródło energii

Pompy ciepła wykorzystujące powietrze wywiewne jako źródło energii korzystają z energii otoczenia, dlatego dostarczają energię odnawialnej. Ale jednocześnie takie pompy ciepła odzyskują energię z powietrza wywiewnego, która nie stanowi energii aerotermalnej zgodnie z dyrektywą ⁽⁸⁾. Dlatego tylko energia aerotermalna jest liczona jako energia odnawialna. Uwzględnić się to poprzez korektę wartości H_{HP} dla takich pomp ciepła, jak określono w rozdziale 3.6.

3.9. Uwagi dotyczące powietrznych pomp ciepła

Wartości H_{HP} podane w tabelach 1 i 2 powyżej opierają się na wartościach H_{HE} , uwzględniając nie tylko czas używania pompy ciepłej, ale także czas używania dodatkowego ogrzewacza. Ponieważ ogrzewacz dodatkowy znajduje się poza granicami układu opisanymi w sekcji 3.4, wartości H_{HE} dla wszystkich powietrznych pomp ciepła są odpowiednio korygowane, aby uwzględnić jedynie ciepło użyteczne dostarczane przez samą pompę ciepła. Skorygowane wartości H_{HP} zostały podane w tabelach 1 i 2 powyżej.

⁽⁶⁾ Oznacza to, że państwa członkowskie mogą uznać wartości określone w tabelach 1 i 2 za wartości średnie dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną o SPF powyżej minimalnej wartości 2,5.

⁽⁷⁾ Zob. rozdział 3.3

⁽⁸⁾ Zob. art. 5 ust. 4 oraz definicję „energii aerotermalnej” z art. 2 lit. b) dyrektywy.

W przypadku powietrznych pomp ciepła, których moc podawana jest dla warunków projektowych (a nie dla standardowych warunków badawczych), należy korzystać z wartości H_{HE} ⁽⁹⁾.

Tylko powietrze atmosferyczne, tj. powietrze zewnętrzne, może być źródłem energii dla powietrznych pomp ciepła.

3.10. Uwagi dotyczące odwracalnych pomp ciepła

Po pierwsze, w warunkach klimatu ciepłego i, do pewnego stopnia, klimatu umiarkowanego odwracalne pompy ciepła są często instalowane w celu chłodzenia pomieszczeń, chociaż bywają również używane do ogrzewania w czasie zimy. Ponieważ zapotrzebowanie na energię chłodzenia w lecie jest większe niż zapotrzebowanie na energię grzewczą w zimie, wydajność znamionowa odzwierciedla raczej zapotrzebowanie na energię chłodzenia niż zapotrzebowanie na energię grzewczą. Jako że zainstalowana moc jest używana jako wskaźnik zapotrzebowania na energię grzewczą, oznacza to, że statystyki dotyczące zainstalowanej mocy nie będą odzwierciedlać mocy zainstalowanej do celów grzewczych. Ponadto odwracalne pompy ciepła są często instalowane obok istniejących systemów ogrzewania, co sugeruje, że takie pompy ciepła nie zawsze są wykorzystywane do celów grzewczych.

Oba te elementy wymagają odpowiedniej korekty. W tabelach 1 i 2 powyżej założono ostrożną redukcję ⁽¹⁰⁾ do 10 % dla klimatu ciepłego i 40 % dla klimatu umiarkowanego. Faktyczna redukcja zależy jednak w dużym stopniu od krajowych praktyk w zakresie zapewnienia systemów grzewczych, i dlatego w miarę możliwości należy korzystać z danych krajowych. Stosowanie alternatywnych danych należy zgłosić Komisji wraz ze sprawozdaniem opisującym zastosowaną metodę i wartości. Komisja, w razie konieczności, przetłumaczy dokumenty i opublikuje je za pomocą swojej platformy na rzecz przejrzystości.

3.11. Wkład energii odnawialnej z hybrydowych systemów pomp ciepła

W przypadku hybrydowych systemów pomp ciepła, gdzie pompa ciepła działa we współpracy z innymi technologiami energii odwracalnej (np. termiczne kolektory słoneczne wykorzystywane są jako ogrzewacze wstępne), rozliczanie energii odnawialnej jest obciążone ryzykiem niedokładności. Dlatego państwa członkowskie dopilnowują, aby rozliczanie energii odnawialnej z hybrydowych systemów pomp ciepła było prawidłowe, a w szczególności, aby energia odnawialna nie była rozliczana wielokrotnie.

3.12. Wytyczne dotyczące opracowania dokładniejszych metodyk

Przewiduje się i zachęca państwa członkowskie, aby dokonały własnych oszacowań dotyczących SPF i H_{HP} . Jeżeli można dokonać lepszych oszacowań, to takie krajowe/regionalne podejścia powinny się opierać na prawidłowych założeniach i reprezentatywnych próbach o wystarczającej wielkości, co będzie skutkowało znacząco lepszymi oszacowaniami energii odnawialnej pochodzącej z pomp ciepła w porównaniu z wartościami szacunkowymi otrzymanymi przy użyciu metody określonej w niniejszej decyzji. Takie ulepszone metodyki mogą się opierać na szczegółowych obliczeniach na podstawie danych technicznych uwzględniających między innymi rok instalacji, jakość instalacji, rodzaj sprężarki, tryb działania, układ rozprowadzania ciepła, temperaturę dwuwartościową i klimat regionalny.

Jeżeli pomiary są dostępne tylko dla granic układu innych niż granice układu określone w rozdziale 3.4, to należy dokonać odpowiednich korekt.

Do celów obliczania energii odnawialnej na potrzeby dyrektywy uwzględnia się tylko pompy ciepła o wydajności energetycznej większej od minimalnej wartości progowej określonej w załączniku VII do dyrektywy.

Jeżeli państwa członkowskie stosują alternatywne metodyki lub wartości, to zachęca się do przedłożenia ich Komisji wraz ze sprawozdaniem opisującym zastosowaną metodę i wartości. Komisja, w razie konieczności, przetłumaczy dokumenty i opublikuje je za pomocą swojej platformy na rzecz przejrzystości.

4. PRZYKŁADOWE OBLICZENIA

W tabeli poniżej znajduje się przykład dla hipotetycznego państwa członkowskiego, w którym panują warunki klimatu umiarkowanego i w którym zainstalowane są 3 różne technologie pomp ciepła.

⁽⁹⁾ Wartości te wynoszą odpowiednio 1 336, 2 066 i 3 465 dla klimatu ciepłego, umiarkowanego i zimnego.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z wynikami włoskiego badania (o którym mowa na s. 48 dokumentu „Outlook 2011 – European Heat Pump Statistics”) w mniej niż 10 % przypadków pompy ciepła były jedynym zainstalowanym urządzeniem wytwarzającym ciepło. Ponieważ odwracalne pompy ciepła typu powietrze-powietrze to najczęściej instalowany rodzaj technologii pomp ciepła (60 % zainstalowanych urządzeń – instalowane przede wszystkim we Włoszech, w Hiszpanii, we Francji, a także w Szwecji i w Finlandii), ważne jest, aby dokonać odpowiedniej korekty wartości. Ocena skutków rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2012 z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla klimatyzatorów i wentylatorów przenośnych (Dz.U. L 72 z 10.3.2012, s. 7) zakłada, że w całej UE 33 % odwracalnych pomp ciepła nie jest wykorzystywanych do ogrzewania. Ponadto można założyć, że znaczna liczba z pozostałych 67 % odwracalnych pomp ciepła jest wykorzystywana tylko częściowo do ogrzewania, ponieważ pompy ciepła są instalowane równolegle z innymi systemami ogrzewania. Proponowane wartości są więc odpowiednie, aby zmniejszyć ryzyko przeszacowania.

				Powietrze- powietrze (odwracal- na)	Woda- woda	Powietrze wywiewne- woda
Obliczenia	Opis	Zmienna	Jednostka			
	Moc zainstalowanych pomp ciepła	P_{rated}	GW	255	74	215
	z czego SPF jest większy niż minimalna wartość progowa	P_{rated}	GW	150	70	120
	Równoważny czas pracy z pełnym obciążeniem	H_{HP}	h	852 (*)	2 010	660
$P_{\text{rated}} * H_{\text{HP}} = Q_{\text{usable}}$	Szacunkowe całkowite użyteczne ciepło dostarczone przez pompy ciepła	Q_{usable}	GWh	127 800	144 900	79 200
	Szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej	SPF		2,6	3,5	2,6
$E_{\text{RES}} = Q_{\text{usable}} (1 - 1/\text{SPF})$	Ilość dostarczanej energii odnawialnej na każdą technologię pomp ciepła	E_{RES}	GWh	78 646	103 500	48 738
	Całkowita ilość energii odnawialnej dostarczanej przez pompy ciepła	E_{RES}	GWh		230 885	

(*) W tym hipotetycznym przykładzie państwo członkowskie przeprowadziło badanie dotyczące zainstalowanych odwracalnych pomp ciepła typu powietrze-powietrze i stwierdziło, że równowartość 48 % zainstalowanej mocy odwracalnych pomp ciepła jest wykorzystywana w całości do ogrzewania, zamiast 40 % zakładanych w niniejszych wytycznych. Wartość H_{HP} została więc skorygowana w górę z 710 godzin dla założenia 40 % z tabeli 1 do 852 godzin, co odpowiada szacunkowemu odsetkowi 48 %.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

